

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

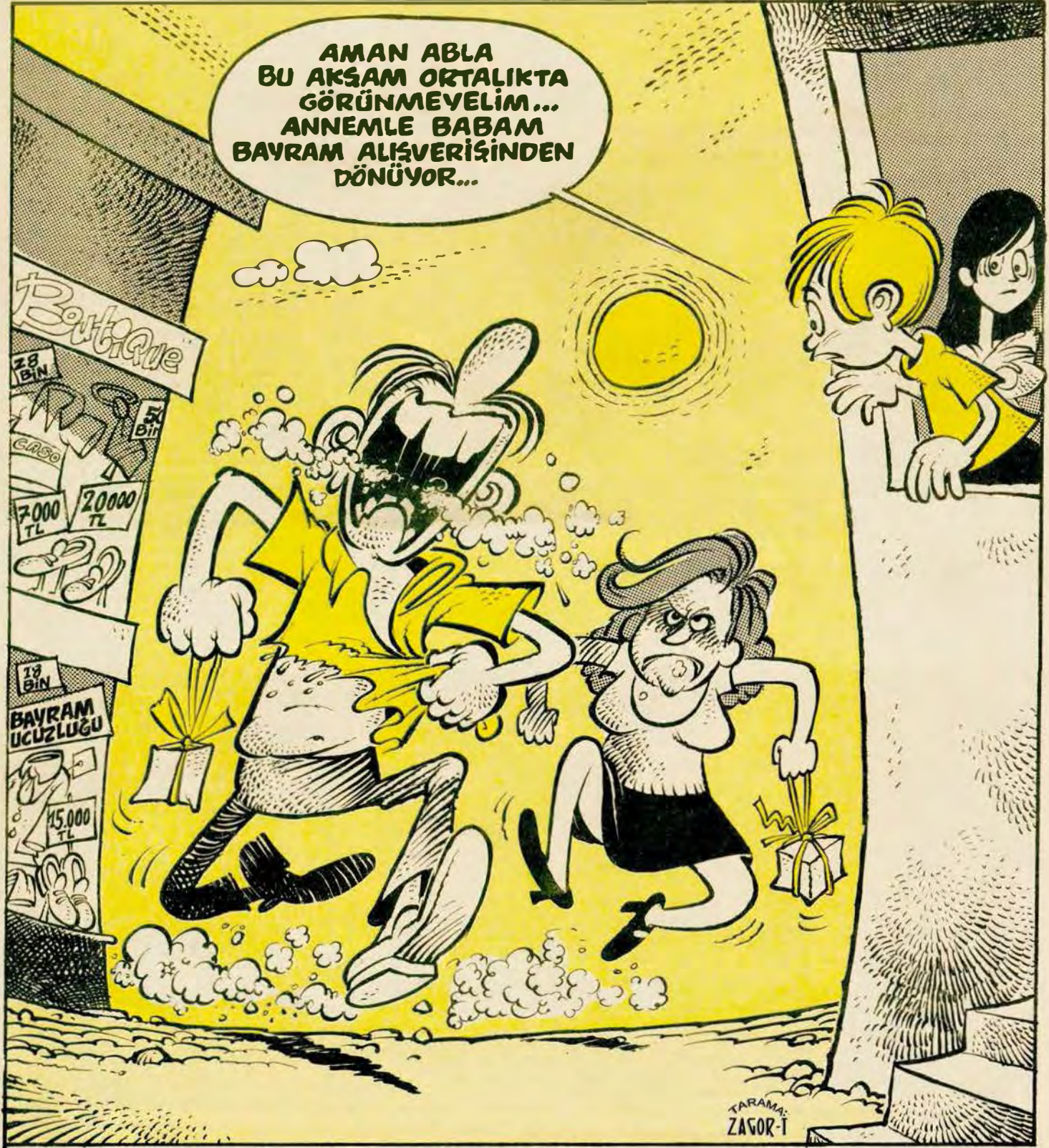
FİYATI: 30 TL.

PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR

SAYI: 566

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

Mektup...

Hayal...

Dondurma...

Meraklı Turşucu...

Uyanıklık

GİRGİR:2

Okurlarımızın büyük çoğunluğunun haberi yoktur. Ama, yıllardır Gırgır'a karşı hükümlü seslerle eleştiri, kovalama, hatta sövge şarkıları söylenir. Bu yeni müzik türü entellektüel rakı sofralarında sanat dergilerinde, gazete köşelerinde ve açık oturumlarda yanık yanık icra edilir. Bazen kişisel hakaret boyutlarına bile ulaşan "Sanat Sıkıyönetimi Savcılığı" görevini üstlenen bu kişiler, entellektüel, devrimci ve hatta karikatürcü oldukları vehmi içindedirler. Arada bir mülkai sahibi karikatürcülerin de koruya eşlik ettikleri olur. Ve bana en çok sorulan soru bu karalamalara neden yanıt vermediğidir. Bazen "Eh, karikatür üstüne madem bu kadar konuşuyorsanız. Belki bir gün düşünmeye de başlayabiliriz. Onun için bu gevezeliklerin karikatüre faydası vardır..." deyip lafı geçiririm. Ya da mektuplarında "Kafamız karıştı... Hangi karikatür doğru... Hangi karikatür toplumdur bizi aydınlatın" okurlara "Kararı siz vereceksiniz" derim. Bunu derken de içtenlikle derim. Çünkü biz okura karikatür seven insanları GÜVENİRİZ. Kararı değer biçmesi ne olursa olsun güveninizdir. Yanlış yaptığımız zaman bize doğruyu öğreteceğine inanırız. Bu nedenle hakkımızda yazılan söylenilenleri kendimiz değil, okurun değerlendirmesine bırakırız. Bu konuda da çok mektup alırız. Ama dergimizi vidi vidi alanı dışında tutmak istediğimiz için yayınlamayız. Bu hafta aşağıdaki mektubu tüm arkadaşlarla çok ilginç bulduğumuz için yayınlıyoruz.

ÖĞÜZ ARAI

Merhaba! Size Gırgır dergisini çıkarttığınız için çok teşekkür ederek söz başlamak istiyorum. Ben aslında yeni bir Gırgır okuyucusuyum. Eğer daha da aslımı isterseniz geçen yıldan önce Gırgır alıp okumayı aklımın ucundan bile geçirmiyordum. "Ciddi, entellektüel ve düşündürücü mizah" (1) yanında Gırgır'ın sulu bir takım kişilerin çıkardığı gayri ciddi bir dergi olduğu kanısındaydım. Bu yüzden karikatürüne bakardım (Bu benzetmeyi kim yapmıştı unuttum, siz mi? Nasrettin Hoca'nın hindisi yerine koyan karikatürcülerin eserlerini izliyorum, onlar gibi çizmeye çalışıyorum, (İnsan geçmiş ile yüzleşebilmeli birkaç sergiye bile katıldım) ve gülmek isteyince de MAD dergisini okuyordum. (Ya, hem entellektüel olma çabası, hem snobluk. Allah kimsetlere vermesin). Sonunda entellektüelliğin doruklarına çıkıp basacak yer bulamayınca Pat diye toprağa oturuverdim.

Şimdi bunalımlı bilgiçliklerle vakit öldürmek yerine yaşamı, kendim ve gücümün yelliği kadar fazla insan için daha aydınlık ve umutlu kılmayı kendime amaç edindim. İşte Gırgır'la bu sıralarda tanıştım. Bir tormakoloji dersinde (Ben Tıp Fakültesi 5.sınıfındayım) sınıftan ötmek üzere iken sıranın gözünde bulduğum eski bir Gırgır'a mecburen göz attım. Ve müthiş hayretle ilim. İnsanların "Entel" karikatürlerdeki gibi Avrupalı değil, patalyıklı, kılı, evde oturunca atel ve pijamalı olması, kadınların takunya ile dolaşmaları, kız istemeler, namamböcekli evler, son futbol kupası maçı, seyyar satıcılar, kahveler... Karikallarda bunlar vardı. (Aman Allahım!) İnsanlık sorunları ve dünyanın nereye gittiğini konu eden felsefi karikatürler ve Mad'dan ibaret bir birikimi olan bir kişi olarak resmen çok geçirdim... O günden sonra Gırgır'ın her sayısını aldım. Sonunda haftada bir Gırgır az gelmeye başladı. (Eroinmanlar gibi) hafta arası da kendi Gırgır'ını kendim çiziyordum ve ben de karikatüre başladım. Size birkaç örnek gönderiyorum. Çiçeği burnunda çizimler köşesinde ne düşündüğünüzü yazarsanız çok sevinirim.

DİLEK GÜNEŞKUL (İzmir)

24 Ocak kararları için Özal'la Kafaoğlu kapıştı

Halk'ın belini lyce bükten 24 Ocak kararları için Özal'la, Kafaoğlu bılıbıne girdi. Sanki yaptıkları iyi bir işmiş gibi "24 Ocak kararlarını ben yaptım" "Hayırlı Sen o zamanlar daha kısa pantolonla geziyordun, kararlar benimdir" "Benim şahitlerim var... Benim eserimdir" diye diye bir güzel kapıştılar.

• Yugoslav cenneti olduk...

• Türk işçilerini geri yollamak için görüşmeler yapmaya gelen Alman Çalışma Bakanı hemengeri döndü.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAN DERGİSİDİR

TUTUCU ARANIYOR

Bugün hanımın ve çocukların ısrarı üzerine mecburen bayram alışverişine çıkacağımdan güçlü kuvvetli bir tutucu arıyorum. Ben sinirli adamım. Vitrinlerdeki fiyatlara baktıkça "Bu fiyatlar ne lan.. Adam mı soyuyorsunuz açıklar?" deyip garanti tezgahların veya dükkan sahiplerinin üzerine yürürüm. Bu nedenle mengene gibi kolları olan kuvvetli bir tutucuya ihtiyacım var. Tutucu, sinirlendiği mi görünce hemen belime sarılıp, beni sıkıca tutsun ve bırakmasın.. Yoksa garanti başım belaya girer.

HAYDAR SAKIN

• Depremde epey sallandık

• Filistinli gerillalar kendi aralarında çarpışıyor

• Türk işçilerini geri yollamak için görüşmeler yapmaya gelen Alman Çalışma Bakanı hemengeri döndü.

BAYRAM TATİLİ..

HAVA DURUMU

BAYRAM SÜRESİNCE BÖLGELERİMİZDE HAVA NASIL OLACAK

Batıdan gelen sıcak hava ile batıdan gelen sıcak hava birleşmesi sonucunda havadaki rutubet oranı % 40'a kadar yükselecek. İç kesimlerde sabahın erken saatlerinde durğun olan hava. Bayram namazına giden bazı kişilerin yanı sıra ayak-kabıllarını kaldırmaları sonucunda biraz elektrikleenecek. Daha sonra bazı yerlerde "Geçen bayram önce senin annene gitti mi, bu bayram benim anneme önce gidilecek Yok canım... Hatırlı mısın sen, asıl geçen bayram önce senin annene gitti mi, lafları ile karı kocalar arasında tartışmalar çıkacak. İleri saallerde ise "Büyüyen de giyer" düşüncesiyle alınan bol pantolonlu küçük çocukların saatte 40 kilometre hızla mahalle aralarında el öpmek için dolaştıkları görülecek. Ayrıca bayram ziyaretine çıkmış vatandaşlarla kısacası mesafeye anasının nıkahını isteyenler şoförle arasında zaman zaman çok sert tartışmalar çıkacak.

• Sadık Şide tatile çıktı

GIRGIR'IN OKUYUCULARINA MEVSİMLİK EN BÜYÜK HİZMETİ

Aşağıda gördüğünüz resmin boş bırakılan kafa yerine kendi resminizi yapıtıp arkadaşlarınıza "Şey.. Tatilde şöyle bi Bodrum'a kadar uzanmışım da.. Bu bu resmi orada çektim. Ha yanımdaki kim? O gördükleriniz de yengeleriniz olur" diyerek bu resmi gösterip havanızı atabilirsiniz.

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Biraz da savaşılim

DOĞAYA ÖZLEM

TEMİZ HAVA VE YEŞİLLİĞE HASRET KALANLARIN SAYFASIDIR

ŞİAT ÖZALP

ÖYLE ÇİÇEKLI DUVAR KASITLARI FALAN ÇOK SUNI OLUYOR. BENDE DUVARLARI BÖYLE YAPTIRDIM.

TAMAM HANIM BURASI YEŞİLLİK GÖRÜYÖR. TUTALIM BU EVİ...

ANLADIK DAĞCILIK SEVİYORSUN AMA, EVE KAPIDAN GİRSEN DAHA İYİ OLUR...

AH AH... İNSANIN BÖYLE BALTA GİRMEMİŞ YEŞİL Bİ ORMANI OLACAK... ACAYİP GERİLLA SAVAŞI YAPILIR ORDA BE...

EVDEKİLER YETMİYORSA, Bİ KAC TANE DAHA VAZO ALABİLİRSİN NEZAHAT...

HAFTA SONUNDA DOĞAYLA BASBAŞA KALIP BİRAZ KAFİ DİNLEYİM.

OH BEE. MODEREN TÜVALETLERİN HİÇ TADI YOK YAHU. BÖYLE KÖYDEKİ GİBİ MİÇMANIN ZEVKİ BASKA.

HATİCE BAK BANYONUN LAVABOSUNU KÖYDEKİ ÇEŞME GİBİ YAPTIM, TİPKİ ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ...

YALAN KARDEŞİM İTİRAZLA FAZLA TARZAN FİLMİ OYNATTIĞIMIZI KİM ÇIKARIYOR...

GİTTİĞİMİZ YERLERDE PEK ÖYLE AĞAÇ FALAN YOK. PİKNİĞE GİDERKEN KENDİ AĞACIMIZI GÖTÜRÜYÖRÜZ BİZ DE.

OH RAFET, NE İNCESİN, ETİRAFA HİÇ AĞAÇ YOK AMA GENEDE ADIMIZI YAZIYOSUN...

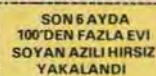
BELKİ AYDA TEMİZ HAVA BULURUM.

GIRGIR: 7

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: BERGİN GÜNDÜZ

Aşağıda, Gırgır objektifi ile görüşe giren resimleri 1/4 üç dereceden teğen harika çocukların bu sinemaya nasıl hayranlıkla baktığını görüyoruz.

[illegible]

KENDİ MALINDE BİR MİZAN DERGİSİDİR

ORT ETME LÂN
HUSHU.. BENİMDE İLK
ZAMANLAR SACIM BIRAZ
DÖHÜLDÜ AMA SONRA
DÜŞÜDÜ.

CIRCUM: 9

EVLİ Mİ? BEKAR MI?

Aaah, ah ne geldiye başıma, şu bekarlık yüzünden geldi. Keşke ananın sözünü dinleyip, vakti zamanında evlenseydi, başımıza bunlar gelmeseydi. Bu bekarlık sevdası yüzünden, az daha Karacaahmet teikamelgah edecektik. Şimdi bu anlattıklarımın hiç bir şey anlamadınız, ne oldu acaba diye kendi kendinize düşünüyorsunuz, başımdan geçenleri anlatayım da, ne kadar kötü duruma düştüğümü anlayın.

Peder ve vaidenin vefatından sonra, kızkardeşimle beraber oturmaktaydım. Kardeşim, benim gibi bekarlığa meraklı değildi, zaten yeni de söz kesmiştik, eh ne de olsa ailenin erkeği bendeniz olmuştu ama bekar bir lider her zaman okkanın altına gidermiş de haberimiz yokmuş. Neyse, gelelim kalliâmın başlangıcına. Her şey ev sahibimizin ya arttırırsın, ya da evi boşalt diye, diretilmesiyle başladı. Her kiranın hazin sonu gibi, biz de yeni bir kiralık ev aramaya yöneltti. Ne var ki bulduğumuz ev ya kesemize uymuyor, ya da bekarlıktan dolayı ev sahipleri bize evlerini kiralamak istemiyorlardı. Ben böyle pel perişan ev ararken, kardeşimin aklına güzel bir fikir geldi. İlk bakışta benim de aklıma yattı. Hay keşke yatmaz olaydı. Bizim plana göre, kardeşimle ben, kendimizi ev sahiplerine yeni evli gibi gösterirdik. Bizim rahmetlilerden kalan alyansları taktık ve başladık ev aramaya. 22 gün, 22 gecelik bir arama sonunda uygun bir ev bulduk. Ayrıca ev sahibine de en az 5 yıl çocuk yapmayacağımıza dair söz verip, yemin de ettikten sonra eve taşındık. Plan buraya kadar iyi işlenmişti. Ama, soruntar bundan sonra başladı. Komşularla ve çevredeki diğer kişilerle kısa zamanda samimi olduk. Bunun sonucunda bizim evin içi kalabalıklaşmaya ve evin içişlerine karışılmaya başladı. Önce karşı komşumuz Saciye hanım:

-Her ailede mutlaka çocuk olmalıdır, demez mi?... Kimi de:
-İlk çocuk erkek, ikincinin kız olması, iyidir, deyip, siparişlerle vermeye başladılar.

T. Halit Çakmakçı (Ankara)

Üst komşu eczacı Ahmet bey de:

-Siz biraz birbirinize benziyorsunuz, eğer akraba evliliği yaptıysanız çocuklarınız geri zekalı olabilir, aman dikkatli olun, diye öğütler bile veriyordı. Neyse ki e ve gelen akrabalar durumu bildiklerinden, planımız gayet iyi işliyordu. Bazen bizim hanıma, yani kardeşime öyle ilginç şeyler geliyordu ki gülmek için kendimizi zor tutuyorduk. Çabuk çocuğumuz olsun diye kuvvet macunu getirenler bile vardı. Fakat, kardeşimle sözlüsü bir an önce evlenmem için beni kandırmaya çalışıyorlardı. Zaten, kardeşim de gidince evi tek başıma çekip çevirmem zordu. Artık gözümün birilerini kestirme zamanımız da gelmişti. Beni asıl düşündürdün biz iki kardeş evlenirsek bunu etrafa nasıl açıklardık, daha doğrusu açıklayamazdık. Çünkü, işin ucu evden atılmak da vardı. Bizi anlayışla karşılayacaklarını ümit edip de şöylesek: Biz aptal yerine koyar mısınız, bizde sizi bir güzel benzetelim de, el mi yaman, bey mi yaman, o zaman anlarsınız, derlerse halimiz gemi çarpmış yalından beter olurdu.

Aradan bir süre geçtikten sonra, kardeşim gizlice nişanlandı. Aynı gizlilikle de maalesef bendeniz de sözlendim ve kısa bir aradan sonra da nişanlandım. Artık evlenme hazırlıklarına başlamıştık ama, bunu etrafa çaktırmamaya çalışıyorduk. Ajan olsa bizden daha iyi çalışamazdı. Kardeşimle, mutlu aile rolünü o kadar iyi oynuyorduk ki neredeyse evli olduğumuza biz de inanacaktık.

Bu tablo uzun sürmedi, kardeşimle nişanlısının parkla elele görülünce, şanlara başladı. İşe giderken ve akşam eve döndüğünde kapının önünde tenekeden yapılmış boynuzlar bulmak, her günkü olay haline gelmişti. Arkamdan tenekede çalınmaya başlanınca kendimi garip hissetmeye başladım. Her şeyi açıklamaya karar vermiştim ki, kardeşim engelledi ve yeni bir oyun sahneye koydu. Kardeşimi eve kilitleyordum ve her gece dayak atıyordum hissi-

ni vermek için de kardeşimi avaz, avaz bağırırdım, her gece bir iki bardak, çanak kırmak zorunda kalıyorduk. Böylece kısa bir süre içinde mahallede kahraman olmuştum. Herkes sırtımı svazlıyor, tebrik ediyor, kimi de az dövdiğümü söylüyordu. Erkek adam hem sevmeli, hem de dövmeli deyip kızılık sopası verenler, hatta tabanca isteyip istemediğimi soranlar bile vardı. Böylece durumu düzeltilmiş, ortalığı yatıştırmıştık. Fakat, ben de nişanlımla sık, sık buluşup evlilik hazırlıklarımızı bitirmeye uğraşıyor, alış veriş yapıyorduk. Kır talih beni de buldu, hem de gelinlik satan bir mağazanın önünde. Ben yakayı ele verdiğimden habersiz eve dönerken, köşeyi döndüğümde sokeğimize girdiğimde, hiç kimse bana selam vermiyor, ters, ters bakıp uzaklaşıyorlardı. Her zaman hal, hatıranın yollarını değiştiriyorlardı veya tanımamalıktan geliyorlardı. Mahalle esnafı bile, avını bekleyen kaplan gibi, dükkânlarının önüne puslu kurmuş, geçmişimin hatıranı sorarcasına bakıyorlardı. Evin önüne geldiğimde kapıcımız İhsan Efendi:

-Yazık, yazık evde gültü gibi karın varken bu yapılır mı, senin gibi evli barklı adama hiç yakışmıyor, dedi. Ben bu sözlerden bir şey anlamamıştım şaşkın, şaşkın:

-Aman İhsan Efendi, ne oldu bir suç mu işledik dedim. Ama İhsan Efendi, beni dövcekmiş gibi süpürgeyi sapını sıkı, sıkı tutuyordu. Hakkımda hayırlı şeylerin düşünülmediği anlaşılıyordu. Son günler yaptığım işleri aklıma getirince, galiba yakayı ele vermiştim, inşallah komşular beni linç etmeye falan kalkmazlardı. Kapıyı açıp da eve girdiğimde, kendimi kadınlar hamamına girmiş gibi hissettim. Kar-

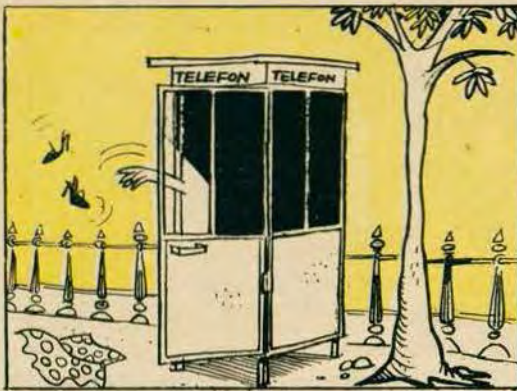
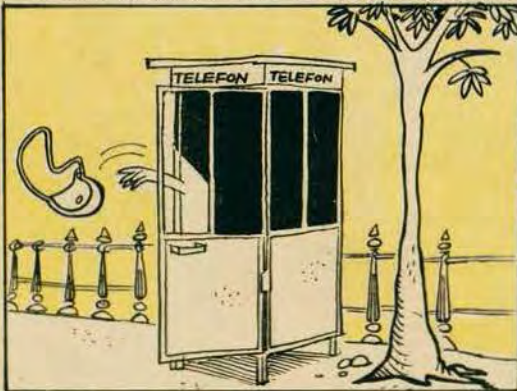
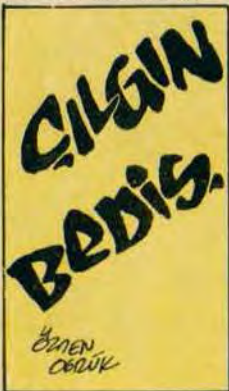
deşimle beraber ağlayanlara bakılırsa evden cenaze falan çıkmıştı. Koşuşanlar, ağlaşanlar, kardeşimi teselliye çalışanlar su götürüp, kolonya getirenler, kısaca mahallenin tüm kadınları eve dolmuştu. İçeri girmemle birden, derin bir sessizlik oldu. Kadınlar, yavaş yavaş yerlerinden kalkıp söylene, söylene evden çıkmaya başladılar. İçlerinden bazı yaşlılar yüzüme tükürmeyi de ihmal etmediler. Bu olayı ufak bir yağmurla allatıldıktan sonra, her ihtimale karşı kapıyı kapayıp zincirini taktım. Kapının arkasına da ufak çapta bir yığınca yanmayı da ihmal etmedim. Kardeşimin yanına geldiğimde olduğum yerde bakakaldım, biraz önce ağlayıp, inleyen, ayıllı, bayılan kardeşim gitmiş, yerine gülmekten yüzü pancar gibi olmuş birisi gelmişti. Bana her bakışında gülmesi bir kat daha artıyordu.

Kardeşim bir süre sonra sakinleşti ve olanları anlatmaya başladı. Anlattığına göre ben kardeşimi yani karımı, başkalarıyla aldatıyordum, gezip tozup, karımı ihmal ediyordum. Hatla, bazılarını evli olduğum halde, evlenme vaadiyle kandırıp, kötü emellerime alet ediyordum. Karım sesini çıkarmak istediği zaman da onu dövüp, aç bırakıp, paramı kötü kadınlara yedirdiyordum. Bunca litalattan sonra, mahallenin her şeyi unutup, kardeşimin ve dolayısıyla karımın saflarına geçmeleri pek hayra aiamek değildi. Mahalleli bununla kalmayıp beni, kötü kadınlardan kurtarıp, evime, karıma dönmemi sağlamak için de ellerinden geleni yapacaklarını duyunca içime kurt düştü. Ertesi gün evden çıkarken komşunun küçük oğlu beni gösterip babasına:

-Rıfkı ağabeyi her gün dövelim, demesi üzerine sokaklarda dolaşamaz, dükkânları girip çıkamaz oldum. İşe çok erken gidip, hane işiyle kararmadan eve dönmüyordum. Bizim mahallede oturup da ölmüş duymayan kalmamıştı. En çok canımı sıkıca da, kardeşimin:

-Evine, karına dön Rıfkı, deyip benimle dalga geçmesi idi. Ama her şey ev için di ve ne olursa olsun katlanacaktım.

Bir de kardeşimin, komşulara:
-Bizim ki hâlâ eskisi gibi, bu adam olmayacak galiba, demesi beni her gün dayaya doğru biraz daha yaklaşıtıyordu. Bu

durumdan kurtulmanın tek yolu bir an evvel evlenmekti. Eğer elimi çabuk tutmazsam, ya lütfen edecektim veya mahalleli beni linçedecekti. Sizinlanlayacağınız, yukarı tükürsem burun, aşağı tükürsem gene...

Sonunda kardeşimle nasıl numaradan evlendiysek böylece boşandık. Hemen ardından da kızkardeşim nişanlıyla, ben de nişanlımdığım kızla gerçekten evlendik.

Ama asıl olaylar bundan sonra başladı.

Evi elden kaçırmamak için, yeni bir oyun sahneledik. Plana göre, kardeşim ağlayarak tüm komşuları başına toplayıp, bir yandan anlatıp, diğer taraftan da eşyalarını toplamaya başlamış. Komşulara, yalancı şahitler tutup kendisini gizlice boşadığını ve bir başkasıyla evlenmek üzere olduğunu, evi boşaltmasını istediğini söylemiş. Böylece, ortalığın bir parça yatışacağını umuyorduk ki evdeki hesap etrafıya yansın diye etkilere uymayınca benim de terde dülmeye başlamıştım.

Ertesi gün, tüm neşemiz ve umursamaz bir tavırla evin yolunu tuttuk. Üzerimizdeki damallık ve gelinlik bile bizi kurtarmaya yetmedi. Sokağın başından, evin önüne gelene kadar, bindiğimiz arabamın hasara uğramaması bir mucizeydi. Gelin arabası değil de, sanki cenaze arabası geçiyormuşcasına, tüm mahalleli dışarda sessiz, sessiz, bizi izliyorlardı. Bu bakışlardan, insanın allını ıslatmaması için böbreklerinin tamamen tıkalı olması gerekirdi. Evden içeri girdiğimizde, kendi kendime beki zamanla unutulur, yeni gelene alışılır diyordum ama yanlışmış.

O günden sonra tam bir ambargo uygulanmaya başlandı. Kapıcımız, hiçbir işimizi yapmadığı gibi, bize gelen misafirlere:

-Evde yoklar, biraz önce dışarı çıktılar, deyip geri yollamaya çalışıyordu. Hiçbir komşumuz kapımızı çalmıyor, teybin veya televizyonun sesini biraz fazla açsak kapımıza dayanıp:

-Gürültü yapmayın, yoksa fena olur, gibisinden tehditler savuruyorlardı. Yıkadığımız çamaşırları balkona asamıyorduk, hatta güzel bir TV dizisi oldu mu, bizim ana sigorta birden gevşiyor veya anten yerinden oynuyordu. Dışarı çıkmak için yağmurlu günleri bekliyorduk. Alışveriş için uzak yerlere gitmek zorunda kalıyorduk. Bir haftalık erzakımızı toplan almazsak, halimiz haraptı. Gece çöpu dökmek ise bir başka problemdi. Kaza çöpu dökerken gürültü yapacak olursam veya kedi, köpeklerle çatışsaksak, çevredeki ahalili çıkıp anamızın hatırını sormayı ihmal etmiyorlardı. Bazen de kafamıza terlik yediğimiz de oluyordu. Çocuklar, ne zaman yolda top oynasalar, bizim camlar her nedense kırılıyordu.

Sonunda korktuğumuz başımıza geldi, ev sahibimiz kaçıya dayanıp:

-Benim gibi ahlaklı bir insan, senin gibi namussuz birinin evimde oturmasına daha fazla katlanamaz, deyip evi hemen boşaltmamızı istedi. Bu sözler beni bayağı sevindirdi, çünkü yaşamayı çok sevdiğimden kiralık bir ev aramaya başlamıştım bile...

Kızkardeşime gelince onun böyle bir derdi yok. Kocasıyla mutlu... Paşa paşa evlerinde oturuyorlar.

Bitti

HASBİ TEMBELER

AMACI

KARINCA

MEKTUP

ÇALIŞMA

AÇILIŞA DAVET

Bugün saat 14.30-15.00 arasında Fındıkzade otobüs durağında sevdiğim kız Aynur'a açılmaya karar verdiğimi tüm arkadaşlara duyururum. Bana "Sen kızla konuşamazsın ulan. Aynur'u görünce elin ayağına dolaşıyor" diyenler bu açılışa davetlidirler. Görsünler bakalım. Aynur'a açılıyor muyum, açılmıyor muyum. NOT: Sayın arkadaşların kıza açılırken sululuk yapmalarını ve ciddi olmalarını istirham edicem.

SULHI HEYECANLI

ZAYI

Son ameliyat ettiğim hastanın midesinde arabamın anahtarını buldum. Yeni bir kontak anahtarını yaptıracağım, eskisinin hükmü yoktur. OPR.DR.DURSUN DUBA

TUNCAY AKGÜN

GIRGIR: 11

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EN KAHRAMAN RIDVAN

ÖZET: Yeraltı dünyasının ileri gelenleri bir olup "Baba" Abbası temizlemek isterler. Fakat Abbas ve yardımcıları kaçarlardı. Abbas, yardımcısı Tilkî ile bir plan kurar. Diğer adamların önünde kendini (!) birine öldürterek ve sonra yurt dışına tüyeyektir. Bu arada Ridvan bir köpeği yağmurdan korumak için evine almıştır.

YAZIP
GİZEN:

Bulent
ARABACIOĞLU

SEYY. EE...SİZ SEY MİYDİNİZ?
EE...KAHRAMAN ŞEYDİNİZ
DI MI?

HAA/ ÇAKTIM...
EN KAHRAMAN
RIDVAN DEMEK
İSTEDİNİZ GALİBA...
ÖHÖ... ÖHÖ... İMZA
FİLAN MI
İSTİYEKTİNİZ?

OCAĞINA DÜŞTÜK
ABİCİM...
N'OLURSA
SENDEN
OLUR...

HÜNGÜÜÜR!..BİZDEN
YARDIMINI
ESİRGEME!

..SEY. DUR Bİ DAKKA YAV.
SIRNASMADAN NE
İSTEDİĞİNİ ANLAT?

AH
DÖTÜM!

HIIRRR!
NE SALDIRIYON
ADAMA
LAN!

SEZAAR!
N'APIYOR
SUN?

SİZ ONUN KUSU-
RUNA BAKMAYIN.
VAHSİLİĞİNİ DAHA
ÜSTÜNDEN ATAMADI.
İSİRDİĞİ YERE
ALKOLLE DANGU-
MAN YADARSAK Bİ SEY
KALMAZ...

YOK ÖYLE
NUMARA/ ÜSÜTÜK
FİLAN AMA, BENİ
EVİNE ALIP
KARNAMI DOYURAN
ADAMA Bİ SEY
YAPTIRTIMAM...

...HERNEKADAR SOKAK
KÖPEĞİSEM DE EKMEK
YEDİĞİM KADIYA
NANKÖRLÜK ETMEM
İCABIN... DA... Hİİİİ
LAN NE GÜZEL
KOKU BU BE...

..OH...MİS
BE MİS...
DUR BAKIM?
TAMAM İSTE
KOKU SU
ŞİŞEDEN
GELİYOR...

NEYS... SİMDİ
ANLATIN BAKIM,
BENİ NİYE
ARAMIŞTINIZ?

YANAR ELBET... EE... SONRAP

..İLK ZAMANLAR
PEK ALDIRMADIK FAKAT
HERİF HEPTEN BULUŞUP
ORTALUĞI HARACA
KESMEYE BAŞLADI.

MADEM ÖYLE POLİSE ŞİKAYET ETMEK
AKLINIZA GELMEDİ Mİ?

..LAKİN HER POLİSE ŞİKAYET
EDEN SONRADAN GARİP Bİ
SEKİLDE ÖLÜVERİYOR... SENİ
TAVSİYE EDEN ARKADAŞ DA
ADRES DEĞİŞTİRMEYEN
ÖNCE SANA HABER
VERMEMİZİ VASİYET
ETMİŞTİ...

RAHMETLİ HUZUR İÇİNDE YATSIN.
VASİYETİNİ YERİNE GETİRİP, SİZİ
O KABADAYIDAN
KURTARIYAN
CAM!

YAPMAYINIZ KARDEŞİM, ERKEK
ADAM AĞLAR MI, HÜNGÜÜÜR...
BEŞ DAKKA BEKLEYİN, HAZIR-
LANIM, HEMEN ÇIKALIM
ÜÜÜÜ...

YOO... DELİ MİSİN ABİ... ÖYLE
PAT DİYE GİDİLİR Mİ, SAHİL YOLUNDA
RECO'NUN, YERİ DİYE Bİ BALIKÇI
LOKANTASI VARDIR.
GECE, ONUN ÖNÜNDE
BULUŞALIM...

PEKALA... ÇOK
HIRSLANDIM AMA
GECEYE KADAR
SABREDCİDEM...

EN KAHRAMAN RIDVAN

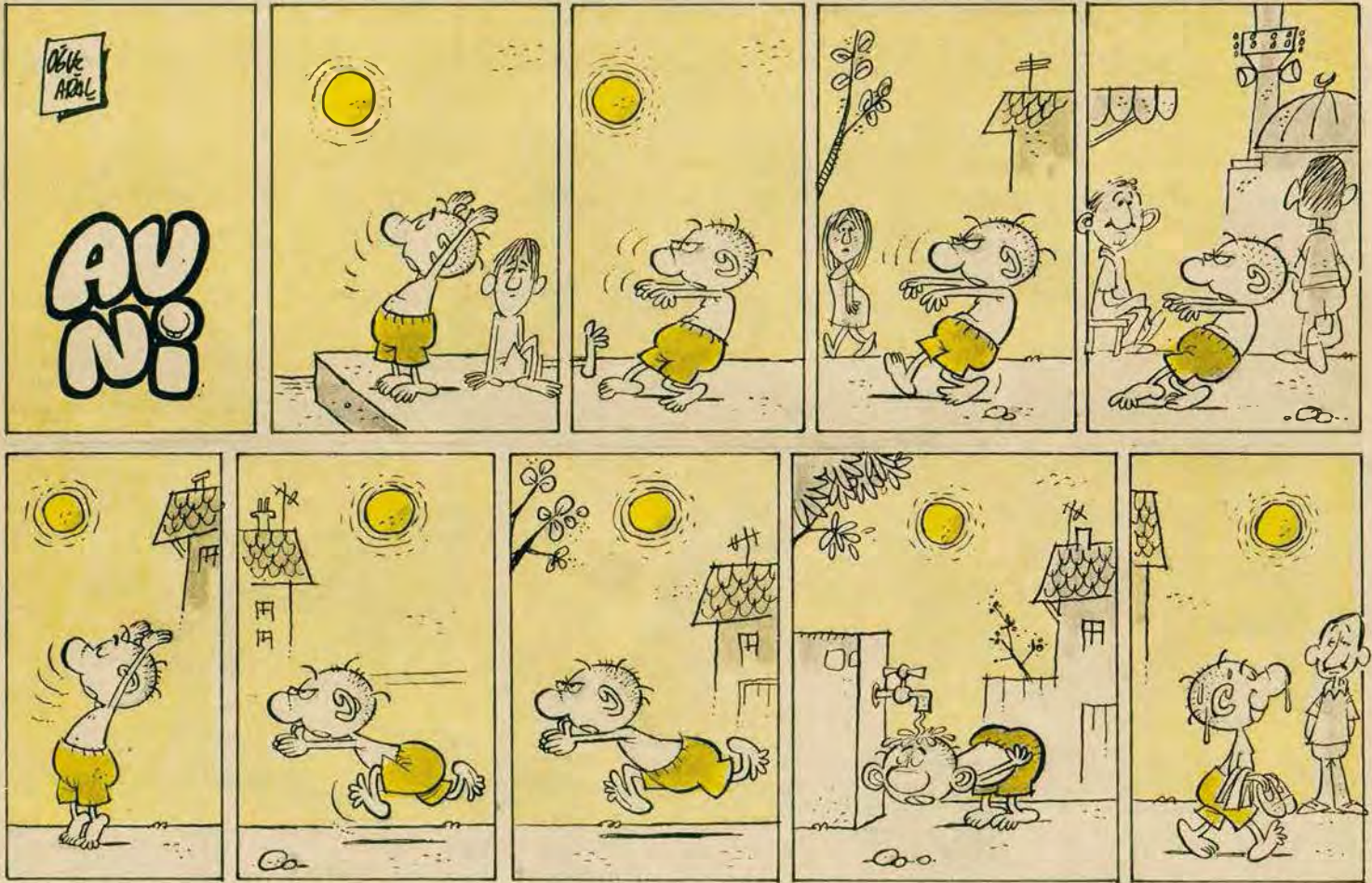
YAZIP
ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

HAFTAYA: TANTANA BAŞLIYOR..

Öyle
Aral

AU
Ni

Bizim mahalle

Mehmet Çakır

Adana'da sıcaktan asfaltlar eridi.

YASASIN! SONUNDA BİZİM MAHALLENİN TOPRAK YOLUDA ASFALT OLDU...

Yusuf Ercin (Sivas)

ŞİMDİ DE ELEKTRİK DUAŞINA GİDİYORLAR..

Erhan Başkurt (Çanakkale cezaevi)

UÇ UÇ BÖCEĞİM...

HUU HUU! KİMSE YOK MU?

TAK! TAK!

Erim Bayrı

ERİM BAYRI...

Selim Şahin

Selim Şahin...

Aydın Gündüz

BENDEN HABERSİZ EYDE SİGARA İÇMEK HA..

PÜÜÜF UCUZ ATLATTIM...

Faruk Bayraktar

VAY BE! BİTEK SU ÇIKMADI..

GIRGIR

YIL: 11
SAYI: 566
10 TEMMUZ 1983 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Müessese Müdürü: KEMAL KINACI

Sorumlu Yazışmaları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Baskı yeri: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim yeri: Alayköşü Caddesi
Çarşıoğlu-İstanbul
Tel: 528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5\$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF